aerud kättewõtma. Olleme isſegi omma lapſepõlwes rahwa ſuuſt kuulnud, et ühhes ehk teiſes ſures häddas hüüdſid: Keik Maarja ma rahwas tulgo appi! ja ſedda wiſi keik mailma Maarjamaaks nimmetaſid.

Wata! nenda innimenne ekſib õigeſt ainuſt Jummalaſt kõrwale ja hopis ärra, kui ſedda maenitſuſt meleſt kautab, mis pühha Paulus annab, 1 Tim. ram. 4 peat. 7 ſalmis: Põlga ärra üllemeeltſed wanna naeste juttud; agga õppeta ennaſt ikka peäle Jummalat kartma!

Karjalaſkmisſe pääw,

Jürrikuu 1. päwal. Se arro pettab mittokord; ſeſt karja ei ſünni wäljalasta, ennego lummi muiſtki on ärralãinud.

Künni pääw,

Jürrikuu 14mal päwal. Siis peab jälle hakkama kündma. Agga moiſtlik põllomees ſedda ammogi teab, et adra ſeddamõda mulda tulleb pista, kuida ilmad ja Ma annawad; egga olle aastad ialgi ſelle poleſt ühhe arrolisſed.

(Jääb polele.)